

Rybaření

vesele i vážně

Milí čtenáři a příznivci Petrova cechu!

Na dubnovou výpravu za pidirybami jsem se tentokrát velmi pečlivě připravoval. Z vyprávění několika závodních rybářů jsem slyšel, že se v našich vodách občas uloví nenápadná, i když krásná **ouklejka pruhovaná**.

text: Zdeněk Hofman foto: autor, Lenka Hofmanová ilustrace: autor

Moje první ouklejka

Ostrůvkovitě se prý vyskytuje na velké části našeho území. Hojnější je zejména v moravských řekách a říčkách, jako Svatce, Bečvě, Jihlavě nebo Rokytné. Preferuje menší čisté řeky lipanového a parmového pásma. Minimální lovnou délku sice nemá, je však celoročně hájená a patří dokonce k silně ohroženým druhům. Záměrně se proto lovit nesmí, může však zabrat náhodou.

Začalo to v zimě

Při únorovém lovu tlušťů mně kamarád Vašek prozradil, že v Litavce žijí kromě spousty nejružnějších rybek i ouklejky pruhované. V březnu na rybářské schůzi mi tuto stopu potvrdil i druhý kamarád Silva, který zde dokonce několik ouklejek chytil na mušku.

V dubnu už k nádherné říčce, pln očekávání, vyrazím. Cílovou rybou je trofejní hrouzek, v hloubi duše však doufám, že mi cestu zkráčí i vzácná ouklejka. Žena Lenka u toho pochopitelně chybět nesmí. K vodě

přijíždíme okolo jedenácté hodiny a čeká nás letošní první slunečný den. Však hadi a štíři budou vylézat již záhy! Sluníčko praží až moc, u řeky není bohužel ani jeden strom s blahodárným stínem.

Řeka je plná ryb

V čisté vodě jsou krásně vidět. Bohužel, vidí i mě! A jakmile se přiblížím, okamžitě prchnou do hloubky. Nejvíce se mi zamlouvá místo pod hradbou kamenů. Voda teče mezi kameny a pod hrází se pěkně mele ve vzniklé tůňce. V mělčině při okraji číhají tlušťáci, u dna vidím hejno menších hrouzeků a další drobotinu. Možná tu někde budou i ouklejky. Lenka zkouší štěstí nad kamennou hrází v klidnější a hlubší vodě.

I tady je ryb hodně a zahlédneme proplout i pěknou parmu. Léňa nahodí a hned má záběr. Zasekne a na háčku se třepotá drobná ryбка. Rychle si namočím ruce a chytím ryбку do dlaně. Co když je to ouklejka? Měří sotva 5 cm, má úzké tělo, bez výrazného zbarvení. „Je to proudník,“

pravím trochu zklamaně. „Ani nevím, jestli jsem proudníka někdy chytila,“ odpoví s úsměvem Lenka. Pravda je, že nevyrazné ryby si rybář často ani nevšimne. Plný očekávání nahodím pod zídku doprostřed tůňky, kde se voda točí dokola. Není vidět na dno a ryby zde mají i dostatek úkrytů mezi kameny. Splávek se chvíli točí ve víru a pak uhání proudem z tůňky ven. Dál ho už nepustím, protože řeka se rozlévá do široka a následuje hodně mělký úsek. Znovu nahodím, tentokrát k okraji, kde je u dna vidět hejno rybek. Jakmile spatřím červíka, vyrazí do útoku, několikrát do něj i klov-